

COUSINIET, EEN NIEUW URAANMINERAAL

Binnenkort verschijnt een uitvoerige beschrijving van een nieuw uraanmineraal, waarvan ik hier reeds de voornaamste kenmerken wil melden.

Het mineraal komt voor in de mijn Shinkolobwe (Katanga) op door molybdeniet begeleide uraniet, en wel in de vorm van zeer dunne, zwarte lamellen, evenwijdig opgestapeld of in waaivormige accumulaties. De lamellen vertonen een hoge glasglans.

De dunne blaadjes zijn vaak grillig van vorm. Een twaalftal verschillende vlakken werden onder de microscoop aan de omtrek der lamellen aangetroffen. Vaak vormen twee aangrenzende vlakken een hoek van slechts enkele graden met elkander.

Microchemische analyses verricht op cousiniet van verschillende monsters gaven steeds: uraan, molybdeen, magnesium en water. Lood werd hierbij niet aangetroffen in de fijne schilfers, dus zeer zuiver materiaal.

Een kwantitatieve analyse, gemaakt op 270 mg vrij zuivere cousiniet, waarin echter een groot aantal niet te verwijderen microscopisch kleine

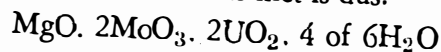
wulfenietkristalletjes tussen de lamellen was afgezet, gaf de volgende resultaten:

	Wulfeniet		Cousiniet	Prop.	
UO ₂	55,25		55,25	58,10	2,28
MoO ₃	28,35	2,51 ¹⁾	25,84	27,17	2
PbO	4,60	4,60	—	—	
MgO	4,10		4,10	4,31	1,12
Gloeiverlies	6,64		H ₂ O 9,91 ²⁾	10,42	6,12
Onoplosbaar	2,43				
	101,37		95,10	100,00	

1) Berekend uit de wulfeniet.

2) Bij het verhitten tot 200° veranderde het mineraal van kleur; de UO₂ werd waarschijnlijk tot UO₃ geoxideerd, waarbij 3,27 % zuurstof aan het mineraal kunnen zijn toegevoegd. Wanneer geen rekening wordt gehouden met deze mogelijke gewichtstoename zijn de verhoudingen der moleculen : UO₂ 2,22, MoO₃ 1,95, MgO 1,10 en H₂O 4,01.

De formule van de cousiniet is dus:

J. F. VAES

ERRATA

De redactie betreurt het, dat in het novembernummer in het artikel van Prof. dr. J. G. Hagedoorn een storende fout voorkomt in de figuren. Het bovenste gedeelte van fig. 8 (p. 412) is in werkelijkheid fig. 9, terwijl fig. 9 (p. 413) in werkelijkheid het bovenste gedeelte van fig. 8 weergeeft.

The editor regrets that in the paper by F. A. Agterberg, 'An undulation in the rate of sedimentation in Southern Gotland' (July issue) figure 8 has been omitted. On p. 259 two figures should change place: fig. 6 is fig. 7, and fig. 7 is fig. 6.

W

Gorleben

E

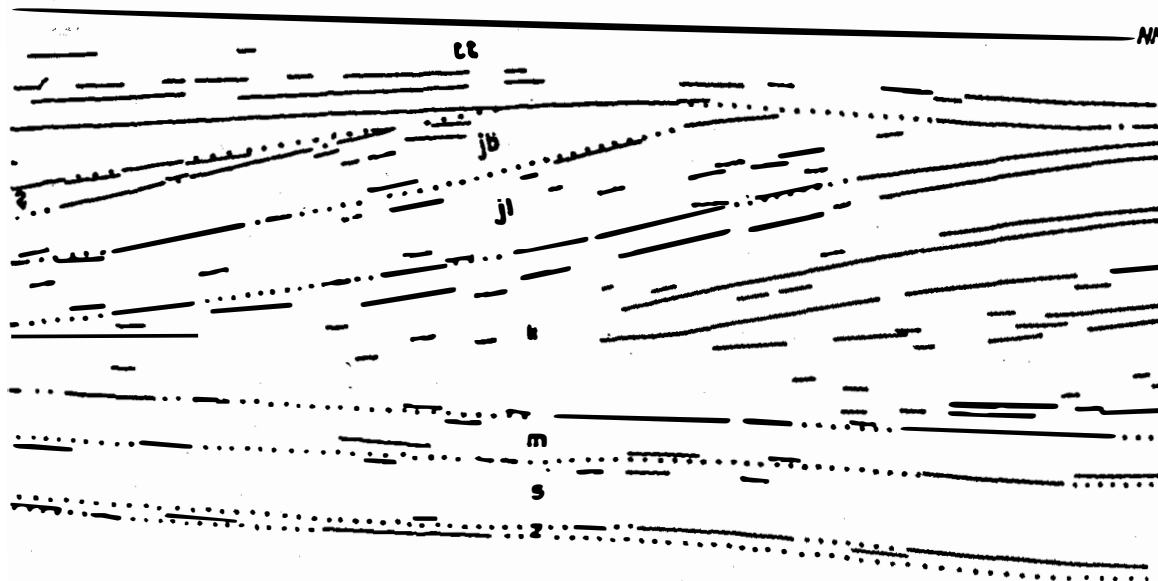

Fig. 8 — 'Primäre Randsenke' at Gorleben, Northwest Germany (after Trusheum, 1957, part of fig. 18). During the sedimentation of the Jurassic and Cretaceous strata the hinge-belt moved toward the west. Length of section: 14 km; no vertical exaggeration. See text for further explanation.